

www.finnanest.fi
ISSN 0781-4364

Julkaisija
Suomen
Anestesiologiyhdistys ry
(SAY) – The Finnish
Society of Anaesthesiologists

Painosmäärä
1 450 kpl

Päätoimittaja
Maija Kaukonen
paatoimittaja@say.fi

Toimitussihteeri
Suvi Niemi
toimitussihteeri@say.fi

Toimitus
Hannaleena Karjalainen
hannaleena.karjalainen@kuh.fi

Miia Kokkonen
miia.kokkonen@pshp.fi

Tuija Kokkonen
tuija.kokkonen@kuh.fi

Ville Koskela
(verkkotoimittaja)
ville.koskela@say.fi

Inari Listo
Inari.Listo@fimnet.fi

Juulia Rahkonen
juulia.rahkonen@tyks.fi

Sinikka Rantala
sinikka.rantala@ppshp.fi

Anna Sepponen-Lavikko
(koulutusilmoitukset)
anna.sepponen-lavikko@pshp.fi

Mainokset
Hanna Lindholm
hanna.lindholmhakala@gmail.com
ilmoitukset@say.fi

Osoitteenmuutokset
Timo Leinonen
toimisto@say.fi

Taitto
Oy Graaf Ab

Paino
Grano

Maija Kaukonen
päätoimittaja
paatoimittaja@say.fi

PÄÄKIRJOITUS

Resilienssin tositesti

Koronapandemian luultiin olevan jo käytännössä voitettu. Rokotteita oli riittävästi, omikron-aallon sairaalakuormitus tasaantui ja rajoitusten purkaminen oli jo osittain alkanut. Kahden vuoden piina sairastumisen pelkojen ja rajoitusten alla eläen alkoi olla loppusuoralla. Kunnes... Venäjä päätti aloittaa täysmittaisen sodan Ukrainassa.

Kahden vuoden ajan olemme seuranneet koronavirusinfektion tartuntalukuja, uusimpia variantteja, sairaalahoidon kapasiteettia ja kuolleiden määrän kehittymistä. Kaikki tämä loppui kuin seinään 24.2. Venäjän hyökätessä Ukrainaan. Sen jälkeen sota tuli kaikkialle. Jokainen lehti, jokainen uutinen, jokainen somekanava tuottavat reaaliaikaisesti päivittyvää tietoa siitä, miten sota etenee. Myös jokainen keskustelu kollegojen, ystävien ja sukulaisten kanssa siirtyy jossakin vaiheessa sotaan.

Suomessa Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan tulee iholle. Meillä on yhteistä rajaa Venäjän kanssa 1340 kilometriä. Siinä on paljon puolustettavaa, mikäli Venäjä päättäisi, että myös Suomi tulisi liittää sen alueisiin. Edellisestä kerrasta kun Neuvostoliitto hyökkäsi Suomeen, on niin vähän aikaa, että sodassa olleita veteraaneja ja lottia on edelleen elossa kertomassa sodan kauheuksista. Omakin sukuni joutui sodan runtelemaksi. Isoisäni kaatui rintamalla äitini ollessa 1-vuotias. Lisäksi Isoäitini äiti joutui hautaamaan molemmat poikansa heidän kaaduttuaan jatkosodassa. Suvun painolasti ja tosiasia, että olen kahden parikymppisen pojan äiti, jotka ovat ensimmäisenä joutumassa rintamalle, saa Ukrainan sodan tuntumaan entistä uhkaavammalta. Voin vain toivoa, että suvun historia ei pääse toistamaan itseään.

Miten selvitä tilanteesta, jonka kauheus ylittää oman käsityskyvyn? Selkeästi meille on tullut tarve auttaa Ukrainaa. Kollegoja on lähtenyt avustusjärjestöjen kautta töihin tekemään sitä mitä parhaiten osaamme, hoitamaan potilaita. Myös avustuskuormien viemistä ja pakolaisten hakemista Suomeen ovat kollegamme tehneet. Avustusjärjestöt saavat enätystahtiin lahjoituksia kansalta. Kahden päivän kestävä ”sotilaallinen erikoisoperaatio” on nyt kestänyt kolme viikkoa eikä loppua näy. Lahjoitukset on annettu, mutta mitä sen jälkeen?

Poikkeusolot kysyvät joustavuutta, paineensietoa ja palautumiskykyä. Joustavuutta osoitimme jo koronan aikana, kun sitouduimme maskien käyttöön, rajoituksiin ja lisääntyneeseen työtaakkaan. Paineensieto lienee anestesiälääkäreillä huippuluokkaa, ainakin mitä tulee lääketieteellisiin hätätilanteisiin. Toisaalta paineen sieto opituissa ja meille hallituissa olosuhteissa ei välttämättä kerro kyvystämme selviytyä poikkeusolojen paineesta. Resilienssin tärkeä osa-alue on myös palautumiskyky. Kaiken kaoottisen jälkeen tulee voida siirtyä ”uuteen normaaliin”. Kriisin keskellä voi pitää tiukasti kiinni omista selviytymismekanismeistaan. Kriisin väistyttyä täytyy alkaa uskoa siihen, että huominen tulee ja että huominen on hyvä. Mutta koska pääsemme testaamaan palautumiskykyämme? ■

Poikkeusolot kysyvät joustavuutta, paineensietoa ja palautumiskykyä.